

Hur får man nådegåvor?

[Spara som PDF](#)

Fråga:

Hej, jag undrar hur man får nådegåvor och hur dom fungerar.

Svar:

Först skall jag bara säga något kort om andedopet, för det är ju viktigt att man har rätt uppfattning där. Det blir en liten repris kanske. Det bibliskt korrekta andedopet innebär vad jag tycker främst dessa saker:

- Man får kraft att bli Jesu vittne - Apg 1:8 (VIKTIGAST!)
- Man får en helt ny frimodighet att förkunna - Apg 2:14-36, 4:31
- Man får del av en "Koinonia" - en självuppoffrande kärlek - Apg 2:44-46
- Man får "Hjälparen" som hjälper och bär i allt tänkbart utöver det ovan och han undervisar oss och vägleder i Guds Ord - Joh 14:26

Det här är saker som jag själv upplevt. Innan andedopet var jag inte lika intresserad av Bibeln, jag var inte ett lika kraftfullt vittne och synden hade ett större inflytande i mitt liv.

När man nu ser vad Bibeln verkligen säger om andedopets djupa innebörd, så förstår man att detta inte manifesterar sig i särskilda uttryck/rörelser med kroppen etc. Man kan alltså vara andedöpt utan att det har syntts i några yttre manifestationer. I rörelser och sammanhang där den falska karismatiken flödar, har man åstadkommit mycken skada genom felaktiga läror och falskt utövande vad gäller hur andedopet skall yttra sig. Därför är det många som tror att de inte fått andedopet när de tar till sig denna felaktiga bild av andedopet (och Guds Andes yttringar), trots att de redan har mottagit Guds Ande och andedopet. Man skall alltså inte trakta efter mer än vad Bibeln lovar oss och inte heller tro att saker och ting skall yttra sig på andra sätt än vad Bibeln vägleder oss i.

Man skall också veta att Gud inte är snål med att ge av sin Ande, han ger åt den som ber om det (Luk 11:13). Vi ser i Bibeln att en del människor på NT:s tid började profetera och tala i tungor när dom blev andedöpta, men det handlade inte om någon rappakalja, utan det var just **förkunnelse**, vilket alltså ligger i linje

med Jesu ord om att vi skall bli vittnen (Apg 1:8) när den Helige Ande kommer över oss.

Många kända förkunnare har också hävdats att man kan vara andedöpt utan att tala i tungor, vilket jag tror är helt korrekt. Det var väl egentligen i och med pingstväckelsen som man gjorde tungotalet till ett nödvändigt tecken för andedop, men det var en villfarelse som gjorde att en del gick allvarligt snett där. Jag själv har tungotalet som ett privat bönespråk, så jag ingalunda motståndare till tungotal.

Sedan vill jag också säga att andedopet enligt Bibeln är något som är utöver det vi får av Guds Ande när vi omvänder oss till Gud. Petrus säger ju på första Pingstdagen att alla som omvänder sig skall få den Helige Ande som gåva (Apg 2:38) och Jesus säger t.ex. "Förbli i mig, så förblir jag i er" (Joh 15:4). Så det är ganska uppenbart att ALLA sant troende har del av Guds Ande men att man kan få extra kraft genom just andedopet.

Nu tror jag inte att de andliga nådegåvorna och andedopet hör ihop med automatik, för jag kan inte se det i Bibeln. Det är ju tydligt att alla som ber om andedopet skall få det, men så tycks det inte förhålla sig med nådegåvorna. Men att vi är omvända och har del av Guds Ande är så klart en förutsättning. När Paulus i 1 Kor 12:1-3 inleder sitt tal om nådegåvorna, så tycker jag Paulus liksom lägger grunden med att säga detta: "ingen kan säga 'Jesus är Herren' annat än i kraft av den helige Ande." Har vi en kristen bekännelse finns alltså förutsättningen på plats för att vi skall kunna få del av Guds nådegåvor. Detta är viktigt att förstå! Men nästa viktiga sak att förstå är att Gud fördelar ut dessa nådegåvor så som HAN vill: "Men allt detta verkar en och samme Ande, som efter SIN vilja fördelar sina gåvor åt var och en." (1 Kor 12:11)

Om nu Guds Ande ger ut gåvorna efter sin vilja, så är det säkerligen också utifrån de gällande behov som finns. En del tror att har vi en gång fått en nådegåva så "äger" vi den sedan. Men jag m.fl. tror att en nådegåva även kan ges för ett särskilt tillfälle eller under en begränsad tidsperiod. I 1 Kor 12 är det även tydligt att gåvorna inte ges till en enda expert (typ en "superförkunnare") utan att de ges till församlingens olika medlemmar, och vi är då tänkta att komplettera varandra. Paulus säger ju t.ex. i 1 Kor 14:26 att "när ni samlas har **var och en** något att ge".

Om man nu söker andliga nådegåvor måste man fundera över varför. För det är ju också tydligt att nådegåvorna är till för att göra de heliga allt mer heliga. Gåvorna skall framträda så att de blir till nytta (1 Kor 12:7). Gåvorna skall betjäna i att

bygga upp, förmana och trösta (1 Kor 14:3, 26). Och grunden måste vara lagd på kärlek (1 Kor 13). Därför är det så, att önskar jag en nådegåva, så måste avsikten vara att bättre kunna hjälpa trossyskonen i tron. De andras bästa skall alltså vara i fokus. Det är förresten intressant att notera att nådegåvorna främst tycks vara avsedda för att just bygga upp Guds barn, församlingen.

Så skall jag summera dessa tankar, så vill jag säga att jag tror Gud kan ge nådegåvor utan att vi ens ber om det, och andedopet är inte en förutsättning, dock är omvändelsen det. Om vi nu ber Gud om en nådegåva så är det inte fel, men motivet måste vara rätt. Jag tror inte nådegåvorna måste förmedlas via förbön, mest naturligt är nog att Gud helt enkelt ger det när han finner det lämpligt. Och sist vill jag också säga, att jag inte tror det är rätt med metoder som t.ex. "gåvoupptäckande", att "träna" sina gåvor (typ träna på att profetera) eller liknande övningar där man utifrån mänskliga förmågor skall krama ur något ur oss. Det är att följa Kunskapens träd, och det kan leda till övergrepp som många sedan kan ha svårt att komma över.

Så som alltid med sann kristen tro, är det bäst att anta en vilsam hållning till detta och förtrösta på att Gud gör det som är rätt för oss. Vi kan delge honom våra önskningar, och sedan är det nog bäst för oss att vi vilar i det som är för tillfället.

Ja, det var en del tankar om detta.

/Lennart

- 238 katselukertaa